

տեղական ժողովրդին յայտնի է միայն «Խանգարած կամ
Հանգարած» եկեղեցի անունը. անհասկանալի է, սակայն,
թէ ինչո՞ւ պէտք է հանգարած ասուի. իս տառը հի-ի չէր
կարող փոխուել. կարող էր հակառակը լինել—այն, բայց
«հանգարած» միտք չունի և Վտղարչապատու բարբառը,
իրբև զուտ արարատեան—հի չէ փոխում իս-ի:

Մնում է ինձ ուրախութեամբ ասել և այն, որ ըստ
վկայութեան նոյն Յուսիկ սրբազանի (Արարատ, 1902. ԺԱ.
—ԺԲ., էջ 1055) Յովհաննէս եպիսկոպոս Շահխաթու-
նեանը նոյնպէս գեո 1842 թ.ին կոչում է Զուարթնոց եկե-
ղեցին «հանգարած», և ո՛չ այլապէս:

Քժեկապիտ Բ. Նաւասարդեան

5 Մարտի 1902 թ.
Տփլիս.

ՄԵԾ ԵՂՋԻՐԱԻՈՐ Ա.ՆԱՍՈՒՆՆԵՐԸ.

Կիրք. Կթելու գործողութիւնը շատ նշանակութիւն ունի
կաթնաանատեսութեան մէջ, որովհետեւ կթելու եղանակից կա-
խումն ունի ստացուած կաթի քանակը, որակը և մաքրութիւ-
նը: Այս գէպում ևս հարկաւոր է ձեռք առնել մաքրութեան
բոլոր մեջոցները, իսկ կթել շրմացողը կվնասէ լաւ կաթնոտ
կալին:

Կովից հնար եղածին չափ մեծ քանակութեամբ մաքուր և
իւղոտ կաթ ստանալու համար պէտք է առաջնորդուել հետևեալ
կանոններով:

1) Ամէն անգամ կթելուց առաջ կովի ամբողջ ստինքը,
մանաւանդ պտուկները, կովկեթը, կթողի ձեռները և կթելու
համար գործածուած բոլոր ամանները պէտք է շատ մաքուր

լուանալ և ապա մաքուր շորով սրբել, շորացնել: Առ հասարակ որչափ մաքուր պահուի կովերի ստինքը, այնքան աւելի ընտիր կաթ կստացուի: Այդ աչքի առաջ ունենալով կթելիս հորթերին չպէտք է թողնել մայրերի մօտ: Կթելուց առաջ պտուկները փափկացնելու համար հարկաւոր է թարմ կաթ քսել, յետոյ փոքր լինչ դեանի վերայ կթել, և ապա կովկիթի մէջ:

Թէ որքան կարևոր է կաթնաանտեսութեան մէջ մաքրութիւնը, պարզ երևում է Սօհիլեան կատարած դիտողութիւններէ: Միւնիսէն քաղաքի անմաքուր օդ պարունակող մի գոմում առանց նախօրօք պտուկները լուանալու կթել են կովը, ապա հէնց նոյն կովը, առաջուց պտուկները և կթողի ձեռները լուանալով, կթել են քացօթեայ: Այդ երկու անգամ ստացած կաթը պահել են 15° բարեխառնութեան մէջ. 50 ժամ անցնելուց յետոյ մակը դուել է առաջին անգամ կթած կաթը, իսկ 80 ժամից յետոյ երկրորդ անգամ կթածը:

Որպէս զի աւելի մաքուր և սաղմերից ազատ կաթ ստացուի, բացի ստինքը լուանալուց հարկաւոր է նաև նորա շորջն եղած որովայնի միւս մասերը և կողերը ձիասանրով (զաշավ) և խողանակով օրական երկու անգամ մաքրել, գոմի օդը փոխել, կենդանիների աղըը հեռացնել, փռուածքի համար գործ դնել շիշացած յարդ, կովերի կերի միջից հեռացնել ամէն տեսակ թթուած, լամբուած, փշացած նիւթեր: Կթելու ժամանակ կովերին չպէտք է կեր տալ: Եթէ հնարաւոր է, լաւ կլինի նոյն իսկ գոմի պատերը և յատակը ամենայն օր մաքրել և լուանալ: Իւրաքանչիւր կով կթելուց յետոյ կթողը պէտք է նախ ձեռները լուանայ մաքուր ջրով և ապա մօտենայ մի սւրիշ կով կթելու: Փորձերը ցոյց են տուել, որ անխնամ, անմաքուր պայմաններին մէջ ստացուած կաթը կարող է 2000 անգամ աւելի բակտերիաներ պարունակել, քան երբ կանոնները հնար եղածին չափ պահպանուեն:

2) Կթելուց առաջ անհրաժեշտ է մի երկու բոպէ դրդել ստինքը և ձգել պտուկները, մանաւանդ այն կովերինը, սրօնք սովորութիւն ունին կաթը պահել ստինքներում: Կթողը որչափ հանգիստ լինի՝ աթոռակի վերայ նստած, նոյնչափ բարեխոյճաբար կվերարեւուի հարկաւ դէպի իւր գործը:

3) Ամէն մի պատահական մարդու, մանաւանդ երեխայի ձեռք չի կարելի կով տալ կթելու: Կթողը պէտք է հմուտ լինի և այնքան ոյժ ունենայ, որ կարողանայ բոլորովին քամել կովի ստինքը: Անպատճառ հարկաւոր է ամբողջ բռունցքով՝

հինգ մատով, և ոչ թէ միայն բթամատով ու ցուցամատով կթել, մանաւանդ սկզբներում. երկու մատով կթելիս կենդանին աւելի ցաւեր է զգում և անհանդիստ է լինում: Հոլլանդացիք այսպէս են կթում. նախ ամբողջ բռունցքով բռնում են պատուկը այնպէս, որ ցուցամատով սեղմում, ճնշում է նորա արմատը, ապա յաջորդաբար սեղմում են հետեւեալ մասները և այդպիսով կաթը հոսում է պտուկի վերեւի մասերից դէպ ներքև, ծայրը, և թափւում է ամանի մէջ: Հեշտութեամբ կարելի է սովորել այս եղանակով կթելը. կթողի համար սա պահաս դժուարին և պահաս ձանձրալի է, քան սովորական եղանակով կթելը: Կով կթելը ջահել հասակից պէտք է սովորել:

4) Պէտք է կթել արագ արագ, մանաւանդ երիտասարդ և կաթնառատ կովերին, որպէս զի սակնքը գրգռուի. միայն ի հարկէ առանց չափազանցութեան: Փորձերը ցոյց են տուել, որ որքան արագ կթուի, այնքան աւելի կաթ կստացուի: Գանդաղութիւնը կարագի մի մասի կորստեան պատճառ է դառնում: Գանդաղ կթելը վատ է ազդում նոյն իսկ կովի վերայ և նա դժկամակութեամբ է կաթ տալիս:

Գերմանական մի ազարակում այս նպատակով 5 կովերի վերայ փորձեր են կատարուած, որոնց փոխ առ փոխ կթել են նախ մի աշխոյժ երիտասարդ, արագ արագ, և ապա մի ծերունի՝ գանդաղ կերպով: Առաջ ենք բերում այդ փորձերի հետեւանքը գերմանական լիտրի չափով:

Կովերի հ.-ը	դանդաղ կրելիս	արագ կրելիս
1.	32	38,5
2.	34,5	51,5
3.	50 »	68,5
4.	40.5	43 »
5.	44.5	50 »

Այս աղիւսակից մենք տեսնում ենք, որ երկու կթողները ստացած արդիւնքները զգալի կերպով տարբերում են և բոլոր դէպքերում էլ արագ կթելիս աւելի է ստացուել. հետեւաբար և անհրաժեշտ է միշտ արագ կթել:

5. Պէտք է կթել մինչև վերջին կաթիլը և ընաւ չընդհատել, քանի որ դեռ կաթ կայ ստինքի մէջ: Ընդհատումներով կթած ժամանակ ընտիր կաթ չի ստացւում: Սկզբներում կթած կաթը աւելի ջրալի է լինում, մինչդեռ մնացած մասը կաթի ամենաընտիր, պինդ մասն է՝ հարուստ կարագով: Կաթի ճարպային

մասերը թեթեւ լինելով բարձրանում են սաինքի վերեւի մասերը, ուստի ամենից վերջը կթած կաթը աւելի իւղոտ է լինում: Սաինքի մէջ կաթ թողնելը ձեռնառու չէ, և նոյն իսկ վնասակար է. կովը կարող է պահասեցնել այդպիսով կաթը, մնացած մասը արդեւէր կգառնայ ապագայում գոյացուող կաթին, սաինքներում ու պտուկներում կարող է մակրոբուէլ և բորբոքում յառաջացնել. բացի դորանից պնդացած մակարդը կարող է ընկնել նոր կթած կաթի մէջ և փչացնել:

Շատերը կարծում են, որ կթելուց յետոյ մի փոքրիկ բաժակ կաթ հաղիւ մնացած լինի կովի սաինքի մէջ, բայց այդ սխալ է: Փորձերը ցոյց են տուել, որ երբեմն մինչև իսկ մի շիշ կաթ թողած են լինում. և պատճառն այն է, որ կովը շատ անգամ իւր ուղածին պէս կարողանում է պահել, արդեւէլ կաթը սաինքում:

Անհրաժեշտ ենը համարում այստեղ առաջ բերել մի փորձառու և յայտնի գիւղատնտեսի կատարած փորձերի արդիւնքը: Նա իւր փորձերը կատարել է մի ալգաուզեան կովի վերայ, այսպէս: Որովհետև երեկոյեան և առաւօտեան կթելիս կողմնակի մարդիկ կային կանգնած, կթողը հմուտ անձն չէր, իսկ կովն էլ նորան սովոր չէր, ստացուեց՝ երեկոյեան 2250, առաւօտեան՝ 2340 խոր. սանտ. կաթ: ձաշի ժամանակ կով կթողը մի հմուտ, փորձուած մարդ էր, և չնայելով որ սովորաբար ձաշերին աւելի պահաս կաթ էր ստացւում, այդ օրը 4090 խոր. սանտ. կաթ ստացուեց: Ուրեմն կովն առաւօտեան բաւական քանակութեամբ կաթ էր պահել իւր սաինքներում: Բացի քանակութեան տարբերութիւնից, կաթի բաղադրութիւնը ճարպի վերաբերմամբ հետևեալն է.

ձարայի քանակ.

ձարայի քանակութիւնը

	ամբողջ կրածի մէջ	կրելու սկզբին	կրելու վերջեր
Երեկոյեան . . .	3,17 ⁰ / ₁₀	2,05 ⁰ / ₁₀	3,99 ⁰ / ₁₀
Առաւօտեան . . .	1,95 »	1,59 »	2,97 »
Կէս օրին	2,56 »	1,33 »	5,12 »

Այս հաշուով երեկոյեան ստացուեց $\frac{1}{6}$, առաւօտեան $\frac{1}{9}$, իսկ կէս օրին $\frac{1}{4}$ գրուանքայ:

Վերջերս Գանեմարբացի մի հողագործ հաւաքել է կովերի կաթը չորս մասի բաժանած և իւրաքանչիւր մասն առանձին հարել, տեսել է, որ մի լիտր կարագ ստանալու համար կթելու սկզբներին ստացուած կաթից հարկաւոր է 172 լիտր կաթ

միջին կթածից	38 « »
վերջերից	27 « »
ամենավերջին կաթիլներից	12 « »

Այս հաշուից պարզ երևում է, որ կաթի վերջին կաթիլները աւելի հարուստ են իւրային մասերով, և ուրեմն պէտք է մինչև վերջին կաթիլը քամել, մանաւանդ որ այդպիսով կովերի կաթնատուութեան կարողութիւնն ևս զօրանում է:

6) Մինչև վերջին կաթիլը դժուար կլինի կթել այն ժամանակ միայն, երբ կովի պտուկները ծածկուած են գորանուկներով (БОРОДАВКИ), որով դժուարանում է կթելը նոյն իսկ կթողի համար: Երբեմն այնպէս է պատահում, որ կթելը կովին ցաւ է պատճառում, և նա շատ անհանդիստ է լինում ու դժուարացնում մինչև վերջը կանանաւոր կթելը:

Վերջապէս երբեմն կովի սաինքը կամ նորա մի մասը վնասուած, վերան վերքեր, ճեղքուածներ կամ բորբոքում յառաջացած է լինում: այս բոլորը կարող է պատահել մրսելուց, հարուածելուց, բաց սմէնից աւելի սաինքի անմաքրութիւնից և վատ կթելուց: Այս դէպքում կաթը ստիպւ է լինում—ոչ միայն նորա համար, որ հնար չը կայ մինչև վերջին կաթիլը կթելու, այլ և որ սաինքի գեղձի միջից կաթ արտադրելու գործողութիւնը վնասուում, խանգարուում է: մինչև իսկ երբեմն գործարանը բոլորովին դադարում է կաթ արտադրելուց:

Աւուած կամ վիրուոր սաինք ունեցող կովը արայի է տալիս, որովհետև սաինքին դիպչելը սաստիկ ցաւ է պատճառում: Չնայելով գորան հիւանդ սաինքը պէտք է օրական 3—4 անգամ մաքուր կթել: Այդպիսի սաինքից ստացուած կաթը շատ անգամ լու լու է լինում և գործածութեան համար անպէտք է: գորանով կարելի է միայն խոզերին կերակրել: Եթէ հիւանդ սաինքը չկթուի և կամ անհանոն կթուի, այն ժամանակ սաինքը, թթուած կաթից չաղատուելով՝ այնչափ կլեցուի կեղտով, որ մի կամ երկու պտուկը բոլորովին կփակուեն և այլ ևս կաթ չեն արտադրի: Այսպիսի կովերն այնուհետև իւրեանց ամբողջ կեանքում կկթուեն երկու կամ երեք պտուկներով և աւելի պահաս կաթ կտան:

7) Երբ սաինքը այս կամ այն կերպ վնասուած կամ վիրուորուած է լինում և ոչ մի կերպ հնարաւոր չէ կթել մինչև վերջին կաթիլը, որպէս զի լուրջ հիւանդութիւններ յառաջանան, սաինքը չբորբոքուի՝ գործ են ածում յատկապէս այդ նպատակով պատրաստած կաթնահան գործիք (катетеръ), որի բարակ

խողովակը անց են կացնում պտուղի անցքի մէջ: Ամէն անգամ այս խողովակը, բացի $\frac{1}{4}$ ժամ տար ջրի մէջ թողնելուց, պէտք է լաւ ակտահանել և ապա գործածել: Խողովակը չպէտք է շատ հաստ լինի և ոչ էլ կարծի զգուշութեամբ պէտք է դնել պտուղի անցքի մէջ, որ շատ խորը չգնայ, ոչ աւելի քան պտուղի երկարութեան $\frac{5}{4}$ մասը:

Կթելու մեքենաներ շատ կան, բայց դոքա բոլորն էլ այնքան օգտակար չեն համարւում, ունին շատ աչքի ընկնող պակասութիւններ, որի պատճառով և շատ չեն տարածւում: Պակասութիւնները հետևեալներն են.

ա. Մեքենայով կովի մէջ եղած կաթը բոլորը չի կթւում, այնպէս որ վերջերը մարդ ստիպուած է լինում մնացածը ձեռներով կթել:

բ. Մեքենայով կթել կարելի է միայն հանդարտ ընաւորութիւն ունեցող կովերին. վախկոտ կովերը շուռ կտան կովիկթը և վայր կձգեն խողովակը, այնպէս որ ամէն անգամ այս կերպ կով կթելիս մօտը պէտք է մարդ կանգնած լինի:

գ. Սաստիկ ձգելու, քաշելու պատճառով պտուկների մէջ մեծ քանակութեամբ արիւն կսկսի հաւաքուել և կթելուց յետոյ կսկսեն կապտել. ուստի մեքենայով երկարատե կթելուց պտուկների երակները կարող են ընդլայնանալ և կովի ստինքը կիչանայ:

դ. Կովիկթներին իբրև պահապան և ստինքների մէջ մնացած կաթը կթելու համար հարկաւոր կլինի պահել աւելի թուով ծառաներ՝ այնպէս որ, եթէ աչքի առաջ ունենանք նաև մեքենայի գինը, որ բաւական մեծ է լինում, կտեսնենք որ մեքենայով կթելը անհամեմատ աւելի թանգ է նստում, քան ձեռքով կթելը:

Մեքենայի գինը կախումն ունի կթած կովերի քանակութիւնից: Մի քանի կովեր կթելիս պէտք է գործածել ձեռքի օգահան մեքենայ (ручной воздушной насос): Երբ կովերի թիւը 50—80-ի է հասնում, անհրաժեշտ է ունենալ մի որ և է շարժիչ գործիք, այնպէս որ ամբողջ կազմութիւնը կնստի 2—3000 ռուբլի:

Որովհետև կթելու համար հնարած բոլոր գործիքները շատ անյարժարութիւններ ունին, մի քանիսը նոյն խի ժամանակի խնայողութիւն չեն անում և ստինքներից ամբողջ կաթը անկարող են մաքրել, լաւ կլինի արհամարհել այդպիսի գործիքները: Առհասարակ դժուար թէ գտնուի մի այնպիսի գործիք, որ ձեռքով կթելու նման կարողանայ օգտակար լինել. միայն, ինչպէս

ասացինք, երբ ստինքի հիւանդութեան ժամանակ ձեռներով անկարելի է դառնում կթելը, կարելի կլինի գործ դնել այդ գործիքներից յարմարագոյնը:

Ամէն անգամ կով դնելիս պէտք է զգոյշ լինել և ուշադրութիւն դարձնել, թէ արդեօք այդ կովը ստինքի բորբոքում ունի՞, կամ երբեւիցէ ունեցել է:

8) Կթելիս պէտք է աշխատել կովին (մանաւանդ երինջին) այնպէս պահել, որ հանդիստ լինի, մարդկանցից չվախենայ, առանց վրդովուելու անարգել կերպով թոյլ տայ իրեն շփելու: Բայց եթէ կովերը ինչ ինչ պատճառներից ստիպուած չեն թողնում կթելու, յամառութիւն են առնում, երբէք չպէտք է բղաւել, ճշալ նոցա վերայ և կամ խփել, որով նորա աւելի կկատաղեն. աւելի լաւ կլինի շոյել նոցա և շփել կողերը: Շատերը կատաղած, զայրացած կովերի մէջքի վերայ դնում են մի թաց շորի կտոր, որով կենդանին կարճ ժամանակուայ մէջ հանդստանում է: Լոյլանդիայում կթելու ժամանակ վրդովուած, անհանդիստ կովերի առջևի ոտքի մէկը բարձրացնում կամ ետևի երկու ոտքը կապում են իրար, որ չկարողանան արացել տալ, և կամ ստինքի առջևի կողմից փորի տակով մի հաստ թոկ են անցկացնում և այդ թոկի երկու ծայրերը կապում բնի վերևը. միայն շատ չպէտք է ձգել թոկը, որ կենդանին չկարողանայ հեշտութեամբ շարժել անդամները:

Այսպիսով ուրեմն ամէն կթող պէտք է համբերող լինի, հոգ տանէ, որ կթելու ժամանակ կովերը չզայրանան, չյուզուեն. երբէք չպէտք է նրանց հանդիստը վրդովել, պտուկներից պէտք է հանդարտ քաշել և առհասարակ կենդանուն յուզող բոլոր շարժանիքները հեռացնել: Կովը ջրային կենդանի է, ամէն ջրային գրգիռ ազդում է նորա արեան շրջանառութեան վերայ, և բնականապէս այլայլում է կաթը, որ նոյն արիւնից է կազմուած: Կովի յուզուելովը ոչ միայն կաթի յատկութիւնն է փոխում, այլ նաև քանակը. գրգռուող կովը թէ յատկութեամբ և թէ քանակով պակաս կաթ կտայ:

9) Կթելիս երբէք չպէտք է կովերին կեր տալ և ոչ էլ տակները յարգ ցանել, որովհետև ինչպէս տեսանք, կաթի արտադրութեան վերայ որոշ չափով ազդում է նաև նոցա արամադրութիւնը: Կերի ժամանակ կովը սովորաբար գրգռուած է լինում և հանդիստ չի կազնում. այդ բանը զայրացնում է կթողին, որ շատ անգամ համբերութիւնը կորցնելով՝ սկսում է կոպիտ վարուել նորա հետ, մինչդեռ յայտնի է, որ միակերպ և քաղցր

վարուեցողութիւնը հանդստութիւն է պատճառում կենդանուն և աւելացնում է կաթի քանակութիւնը: Յարգ փռելը բացի նորանից որ զբաղեցնում է կթուող կենդանուն, օգի մէջ փոշի է բարձրացնում, որ կարող է նստել կաթի վերայ և փչացնել:

10) Պէտք է կթել խաչածե, այսինքն առջևի դոյզ պտոյկներն աջը ետևի ձախի և առջևի ձախը ետևի աջ պտուկի հետ: Այս կերպ կթելուց աւելի շատ կաթ կստացուի, քան զուգահեռաբար կթելովը: Կթելիս պէտն է աշխատել բարձրից բռնել, որ կարելի լինի ճղմել նաև ստինքի մէկ մասը: Երկու պտուկներից բաւականաչափ կաթ վաղեցնելուց յետոյ հարկաւոր է թողնել և բռնել այս անգամ միւս խաչածե ընկած երկու պտուկները. այսպէս փոխ առ փոխ պէտք է կթել կովի չորս պտուկները:

11) Կթելիս հեշտութեամբ կարելի է մի կովի հիւանդութեամբ միասին վարակել. այս պատճառով պէտք է կանոն դարձնել, որ առաջ մաքուր և առողջ ստինք ունեցող կովերը կթուին և յետոյ անառողջ պտուկներ ունեցողները:

12) Խւրաքանչիւր կով կթելիս հարկաւոր է ուշադրութիւն դարձնել, թէ արդեօք նորա կաթը կանոնաւոր, առողջ վիճակի մէջ է և որ և է նկատելի պակասութիւն չունի* (կաթնային աւազ, քարեր, կարմիր գոյն և լին):

Այս կանոններով չառաջնորդուող անանաատէրը իւր ձեռքով պակասեցրած կլինի իւր ստանալիք կաթի և կարագի քանակութիւնը:

Սովորաբար ծնելուց մօտ վեց շաբաթ առաջ դադարեցնում են կթելը. թէպէտ կան կովեր, որոնց համար կարելի է աւելի կարճ միջոց թողնել. պէտք է կթել ընդհանրապէս այնքան ժամանակ, որքան կովը կաթ է աալիս:

Գ. Գ.

